REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare *nr. 30.*
Scrisori nefrancate nu se primesc.—Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURĬ de ANUNȚURĬ:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppolik Nachf. Anton Oppelik. în Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe treĭ lunĭ 6 cor.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare. Tîrgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe treĭ lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe treĭ lunĭ 6 corónе. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 19. Brașov, Joi 24 Ianuarie (6 Februarie. 1902.

Alianța fără termin.

Mâne va pleca archiducele Francisc Ferdinand, moștenitorul tronului Austro-Ungariei, la Petersburg spre a face Țarului visita anunțată.

Din incidentul acesta se fac în pressa streină tot felul de combinațiunĭ, și se vorbesce chiar de schimbarea constelațiunei politice europene.

Se atribue între altele archiducelui intențiunea de a pune la cale o alianță *ad hoc* a Austro-Ungariei cu Rusia pentru-ca ambele împĕrățiĭ sĕ-șĭ apere în comun interesele lor economice față cu tariful vamal german, ce le amenință de deopotrivă. Foile francese sciu sĕ anunțe în legătură cu acésta, cĕ archiducele ar avé misiunea de a pregăti succesiva desfacere a Austro-Ungariei de tripla alianță și apropierea ei de Rusia și Francia.

Deși cu greu se póte admite, ca archiducele Francisc Ferdinand sĕ fi primit o astfel de misiune și cu tóte că bine se scie, că scopul principal al visitei sale este de a mulțumi Țarului, pentru că l'a numit general de cavaleriă rusesc, totușĭ combinațiunile amintite fac sânge rĕu în Germania, unde, cu tótă încrederea ce se dă lealitățiĭ monarchieĭ nóstre, totușĭ este supraveghiată cu gelosiă fie-care mișcare de sine stătătóre a acesteia, și mai ales când e vorba de vr'o apropiere față cu Rusia.

Pressa germană din marele imperiu s'a ferit a da pe față neliniștea, ce i-o causéză sciri și faime ca cele de sus, dér pentru aceea cu atât mai mult s'a silit a arăta, că acele faime nu pot avé nicĭ un temeiŭ și cauta sĕ convingă publicul german, că printr'o apropiere parțială dintre monarchia nóstră și imperiul Țarului nu se pot compromite legăturile austro-germane, ba că, din contră, ar fi chiar de dorit ca prin visita moștenitorului tronului austro-ungar sĕ se întărescă înțelegerea austro-rusă cu privire la peninsula balcanică.

In categoria acestor nisuințe de a liniști opiniunea publică, este a se clasa și articulul, ce l'a publicat ḑilele aceste oficiosul „Berliner Neueste Nachrichten“ asupra naturei alianței austro-germane, articul, care este forte remarcat.

Se susține în acest articul, că alianța dintre Germania și Austro-Ungaria nu e o alianță *ad hoc*, ca celelalte alianțe, ci'șĭ are rădăcina și basa ei istorică și politică și că prin urmare esistența ei nu atérnă dela esistența triplei alianțe.

Cu alte cuvinte, Italia e a treia în alianță cu termin; décă o va părăsi rĕmâne și mai departe în picióre alianța austro-germană, care nu e încheiată pe termin și care „va oferi popórelor Europei încă anĭ nenumĕrațĭ scut și apĕrare la opera lor de creațiunĭ culturale“.

Deodată se încălḑesc érășĭ oficioșii germanĭ forte pentru alianța cu Austro-Ungaria. Care sĕ fie motivul și cum vine, că acésta se întêmplă tocmai în ajunul visitei archiducelui austriac la Petersburg? Se póte că tot cestiunea tratatelor comerciale sĕ preocupe pe conducĕtorii politicei germane, dér póte sĕ fiă și altă causa, că se pronunță atât de călduros pentru alianța „unică“ cu Austro-Ungaria.

Călĕtoria moștenitorului de tron la Petersburg o apreciază și *„Post“* din Berlin într'un articol inspirat din cercurile guvernului *„Post“* numesce ridicolă părerea, că archiducele *Francisc Ferdinand* s'ar duce la Petersburg, ca sĕ organiseze o alianță ruso-austriacă provisorie în contra tarifului vamal german și sĕ pregătéscă eșirea monarchiei austro-ungare din tripla alianță și alăturarea ei la alianța ruso-francesă. Membrii dinastiei de Habsburg sunt alipițĭ cu trup și suflet de alianța cu Germania și nu este nicĭ o causă de a-ne teme de călĕtoria archiducelui, fiind-că tocmai în urma acestei călĕtorii se desvóltă raporturĭ amicale între monarchie și Rusia. Și împĕratul german a considerat totdéuna ca important, a stea în bune raporturĭ cu Rusia.

Din *Petersburg* se anunță, că archiducele *Francisc Ferdinand* va sosi acolo Vinerĭ. Regimentul 26 de dragonĭ, care pórtă numele archiducelui, șĭ-a trimis deja representanții la Petersburg.

„Contopire“ Dăm mai jos conținutul discursului deputatului slovac *Veselovsky* pe care pressa maghiară însași îl califică de *moderat* ḑicênd, că în loc de a-se folosi de „tunetele“) lui Lindner, Veselovsky s'a mulțumit *a cânta numai în flaut“* un cântec, care *cu plăcere* l'au ascultat „părințĭ patriei“. la declarațiunile lui *Veseolovsky* a reflectat deputatul ugronist *Holló*. Ce a cerut Holló dela națiunile nemaghiare? Nicĭ mai mult nicĭ mai puțin, decât *„sĕ se contopéscă cu națiunea* (maghiară) nu numai în limbă și rassă ci și în *comuniunea sentimentelor* și gândirilor. „A cerut adecă sĕ ne facem peste nópte Maghiarĭ în limbă, sentimente și gândirĭ „Trebue — continuà Holló — sĕ crem *o comuniune intelectuală cu tóte naționalitățile“*... și „toleranța nóstră (a Maghiarilor) nu-i permis sĕ mergem pănă acolo, înât sĕ renunțăm în țéra acésta la hegemonia nóstră *națională*.... Toțĭ trebue sĕ se *contopéscă* în *politica* cea marea *cultuală*, care vré sĕ ducă înainte *unitatea națională*, desvoltarea puterilor naționale și vré sĕ consolideze pe acest pămênt *stăpânirea națională maghiară“*....

De vrețĭ sĕ ve ferictĭ așa-dér, poftițĭ și intrațĭ în bâlciul din Pesta, unde sĕ vĕ mărturisițĭ de Maghiarĭ și sĕ vĕ contopițĭ cu Maghiariĭ „nu numai în limbă și rassă, ci și în comuniunea sentimentelor și gândirilor“... — cum face de pildă „Ioscuța“ din Șomcuta.

Kossuthiștii și naționalitățile. *„Egyetértés“* se ocupă în primul sĕu dela 4 Febr. cu *Naționalitățile*. După-ce înșiră mulțime de absurdităță, étă cum se esprimă despre naționalitățĭ: „Décă națiunea maghiară n'ar fi făcut în 1868 fatala greșală de a crea legea naționalităților; décă națiunea maghiară ar fi urmat dela 1867 încóce consecuent o politică energică îndreptată spre întărirea autorităței statului maghiar față cu naționalitățile: adĭ n'am fi acolo, ca sĕ audim în parlament isbucnirĭ temerare și perfide, teorii absurde și pretensiunĭ apróре obraznice. N'am fi ajuns acolo, ca în diferite ținuturĭ ale țĕrii naționalitățile sĕ se concentreze din nou, sĕ ia posiție față cu Maghiarii și pe lângă utopii daco-romane, panslave și pangermane, cu înfocare pătimașe sĕ se îmbrățișeze, sĕ formeze o tabĕră aliată în contra statului maghiar. Nu vedem peste tot nici un rĕu în aceea, că naționalitățile au întrat în parlament. Ne place mult mai bine, décă luptătorii politicĭ ai naționalităților pășesc pe față și în parlament îșĭ accentuéză principiile și tendințele, decât sĕ agiteze pe *terenul pasivitățiĭ*, pe care față cu ele *stăm adĭ apróре desarmațĭ“*... „E-s“ se ocupă apoi cu legea naționalităților pe care o califică de *„absolut rea“* etc.

În camera magnaților contele *Esterházy* Janos a adresat o interpelație în cestiunea invasiunei jidovilor în Ungaria de nord. Ministrul președinte *Szell* Kalman declară, că acțiunea pornită în interesul populațiunei din ținuturile superióre a dat resultate. Guvernul nu este condus de cât de motive economice, nu confesionale. În părțile de sus se va organisa poliția de stat și se va revida legea domiciliului. La desbaterea legii despre casieriile comitatense vorbesce contra contele Zichy, Nandor, căruia îĭ rĕspunde Szell. Legea se votéză.

Antisemitismul a început sĕ se mișce chiar și în Anglia. În „National Review“ scrie Eduard Drumont un articol antisemit. În același timp apărŭ de un

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Impresii și amintiri.

I.

„Ai fost acasă de Crăciun, de sigur veĭ fi avut frumóse impresii.—De ce nu le scrii?“

Așa mĕ întrébă unul din vechii și bunii mei prietenĭ.

De ce nu le scriu? La întrebarea asta, singur nu sciu sĕ rĕspund.

Sunt așa de agiamiu la scris. De câte orĭ vréu sĕ scriu ceva, mĕ apucă frigurile primului debut, deși sunt vechiŭ „scriitor“.

În adevĕr, décă recapitulez timpul de când am început sĕ scriu, aflu, că sunt deja 16 anĭ, de când am scris primul foileton la „Gazeta Transilvaniei“. Era pasagiul atât de sugestiv relativ la Românĭ din cartea lui Drumont „La France juive“.

De atuncĭ am scris o lungă serie de foiletóne, atât traducerĭ cât și originale, în „Gazeta“ și în alte ḑiare mai ales de peste munțĭ, și totușĭ, când e vorba sĕ-mĭ scriu impresiile de Crăciun, mĕ cuprinde un fel de sfiéla.

Ce bine ar fi, îmĭ ḑic adesea-orĭ, décă așĭ avé numai o parte din îndrăsnéla tinerilor noștri foiletoniștĭ, carĭ s'au înmulțit grozav în timpul din urmă și *„pășesc“* și ei cu toupet de literatorĭ, cu tóte că la mulțĭ din ei cunoscințele gramaticale și stilistice stau în proporție inversă cu îndrăsnéla lor.

M'așĭ numĕra încă între ómenii tinerĭ, și totușĭ când mĕ gândesc, că pot face reprivirĭ pe un sfert de secol, trebue sĕ viu la convingerea, că tinereța mea a început sĕ o cam bată bruma.

În adevĕr, séra de Crăciun de pildă, n'am petrecut-o în casa părintéscă de 28 de anĭ.

De cum m'au dat la școlă la 1873, eu tot printre streinĭ la sĕrbătórea Nascerei!

Ungurĭ, Nemțĭ, Românĭ din țéră, fiecare cu obiceiurile lor, dér cu impresiile primite la audul jalnicelor colinde din Chioar, nu se póte asĕmĕna nimica.

Și nu le-am audit aceste colinde de 28 de anĭ!

Crăciunul a cădut anul acesta, séu mai bine dis anul trecut, într'o di de Marțĭ. Décă plec din Brașov Duminecă, voiŭ sosi acasă tocmai în ajun. De ce sĕ nu plec însĕ Sâmbătă? Se póte întêmpla, sĕ scap unde-va trenul séu sĕ am vr'un bucluc pe drum. De câte orĭ s'a întêmplat așa ceva. Apoi cum rĕmân eu o séra de Crăciun?

Am plecat decĭ Smbătă séra cu trenul de opt. Am luat cu mine un mic geamantan și ca tovarăș de drum „Suvenirile contimporane“ ale lui G. Sion. În cas, când n'așĭ avé cu cine sĕ vorbesc, sĕ am cu ce-mĭ alunga urîtul.

În tren lume puțină. Eu am ajuns într'un compartiment cu o copilă cam de vre-o 13 anĭ, palidă și anemică. Ea aduse cu sine o boccea, aprópe cât dênsa de mare, pe care cu tóte sforțările nu putea sĕ o ridice pe polița destintă pentru bagaje. I-am ridicat-o eu. Ma mulțumit și apoi s'a culcat pe canapea și încurênd a adormit. Era obosită mititia.

La picióre ei lăsase pe canapea o altă bocceluță cu de-ale grei. Sub sfora, cu care era legată bocceluța, era vîrîtă o condicuță.

Împins de curiositatea, proprie orĭ căruĭ redactor modern, întind mâna sĕ vĕd ce condicuță e aceea?

Era condicuța de liber parcurs pentru linia Brașov, liberată pe numele unui șef de gară din Săcuime, ca sĕ póta veni de câte-orĭ ar vré, sĕ-șĭ procure alimente și alte lucrurĭ trebuincióse casei.

Numele șefului era un nume romănesc. Mititica mea companióna era de sigur fiica șefului și eu călĕtoriam decĭ cu o Româncuță.

Pui condicuța la locul ei. Trenul se oprește într'o gară și domnișóra se deșteptă.

— Bună diminéța! — ḑic eu.

— Nem tudok oláhul, rĕspunde ea.

M'am înșelat — gândiam în mine și urmez ungurese: „Nu ești d-ta domnișóra X?“

— Ba da, rĕspunse ea mirându-se, de unde i-am aflat numele.

— Apoi, tatăl d-tale, judecând după nume, trebue sĕ fie Român.

— Da, el este Român.

— Și mama?

— Tot Română.

Englez, cu numele Bannister, o broşură sub titlu *„Anglia sub stăpânire jidovéscă“*. Nu de mult deputatul conservator *Gibson Bowles* a ţinut în parlament un discurs antisemit, în care i-a acusat pe Jidovĭ, că acumuléză cerealele şi fac cămătărie de pâne. El începù cu Josif din biblie şi cu politica lui agrară şi termină cu Josef Leiter din Chicago (cumnatul viceregelui din India) În cartierele de rĕsărit ale Londrei domnesce mare agitaţie printre muncitorĭ din pricina invasiunei jidovescĭ, mai ales fiindcă în urma acestei invasiunĭ, lipsa de locuinţe cresce.

Libertatea cuvîntului

în parlamentul unguresc.

II.

In aceaşĭ şedinţă, în care a fost atacată libertatea cuvêntului faţă cu deputatul sas Lindner, s'a petrecut un alt atentat de felul acesta şi mai grosolan faţă cu „unicul democrat“ din dietă Vazsonyi-Weissfeld, alesul suburbiului Teresienstadt din Buda pesta.

De mult îi purtau Sâmbetele adversarii lui din celelalte partide şi mai ales Hortovanyi şi Rakovszky din partidul poporal. Programul nu şi l'a desfăşurat Vazsonyi în cameră. El pretinde, că a fost publicat şi afişat pe colţurile stradelor. In loc de acésta însĕ „democratul“ din Teresienstadt a atacat şi sbiciuit aspru clasele privilegiate maghiare şi în deosebĭ clasa vechilor nemeşĭ. Hortovanyi i'a luat aspru la rĕspĕr din causa acésta, imputându-i, că aruncă cu noroiŭ adus din „király utza“ în acea clasă istorică, căreia naţiunea maghiară ar avé sĕ-i mulţuméscă esistenţa sa. Vazsonyi i-a replicat fórte iritat ḑicênd, că cei-ce susţin despre el lucrurĭ de acestea, mintesc. A negat mai departe, că ar fi atacat nobilimea istorică maghiară; din contră el a stimat'o şi cere a-se stima. A vorbit numai în contra nemeşimei celei nouĕ.

La întrebarea, că ce-i cu „bestiile culturale“, Vazsonyi a rĕspuns cam obraznic, ceea-ce pe lângă un incident personal între el şi Rakovsky a aţîţat aşa de mult spiritele adversarilor sĕi, încât nu l'au mai lăsat sĕ vorbéscă şi l'au huiduit formal afară din sală cu strigărĭ necontenite de „ki vele!“ (Afară cu el!)

Incât pentru rolul de aḑĭ al nemeşimei (gentry) el nu prea este de aşa, ca sĕ nu pótă fi blamat şi de un Vazsonyi.

Dela 1867 tótă arta de guvernare unguréscă consistă în aceea, ca nemeşimea sĕ aibă ce păpa. Rĕscumpĕrarea pămĕntului desdaunarea muncei iobăgescĭ, a dijmei, legile de comasare, rĕscumpĕrarea regaliilor: tóte au avut de scop sĕ susţină nemeşimea. Virilismul şi autonomia comitatelor, cum a fost alcătuită până acum, a avut de ţintă a da pâne acelor nemeşĭ, carĭ nu mai încap în funcţiunile de stat séu n'au calificarea neapĕrat ecerută. Comitatele au fost şi sunt adevĕrate asilurĭ pentru familiile nemeşescĭ scăpătate.

Ḑice Hotovanyi, că „gentry“ au susţinut ţéra şi au mântuit naţionalitatea maghiară. Dér bietul popor n'a susţinut în sudórea feţii sale şi susţine şi alĭ nemeşimea, n'a apĕrat şi nu apĕră ţéra cu sângele sĕu?

Nemeşimea ne ţine şi aḑĭ indispensabilă pentru fericirea ţĕrii şi reclamă mereu favorurĭ peste favorurĭ, esceptiunĭ peste eceptiunĭ, — şi tot nu sunt indestulațĭ, pier şi se nimicesc vĕḑênd cu ochii.

Pentru ce? Pentru-că nu se mai potrivesc în epoca şi timpul de faţă. Lumea tinde a scăpa aḑĭ de rĕmăşiţele timpurilo privilegiate. Vré aşĭ păstra ródele sudórei sale pentru sine.

In privinţa acésta Vazsonyi póte sĕ aibă şi mult dreptate.... De aceea ura contra „unicului democrat“ din cameră are un fond mai adênc, decât dispreţul faţă cu persóna.

*

Indată după scenele furtunóse cu Vazsonyi cercurile ḑise democratice din totă capitala ungară s'au întrunit la o consfătuire chibzuind. ce sĕ întreprindă pentru a lua în apĕrare libertatea cuvêntului şi siguranţa persónei deputaţilor de-opotrivă ameninţaţĭ în parlamentul unguresc. Au hotărît sĕ convóce o mare adunare poporală pe Dumineca trecută ceea-ce s'a şi întêmplat, precum am anunţat deja. Intrunirea s'a ţinut la orfeul „Somossy“, a fost lume multă compus atât din democraţĭ, cât şi de social-democraţĭ şi după-ce s'au făcut ovaţiunĭ lui Vazsonyi s'a protestat contra terorismului celor din dietă şi s'a constatat din nou. că în Ungaria esistă în adevĕr şi în timpul de faţă o domnire de clasă, meetingul a votat următórea resoluţiune:

„Adunare poporală intrunită la 2 Februarie 1902 ia cu indignare la cunoscinţă, că în parlament s'a vĕtĕmat în mod violent libertatea cuvêntului; adunarea poporală este convinsă, că numai sufragiul universal póte crea o adevĕrată representaţiune apoporului şi póte asigura representanţilor lui esercitiul neturburat şi deplin al drepturilor lor. Adunarea declară, că din parte-i este gata de a apĕra libertatea cuvêntului în parlament. Totodată provócă pe deputatul Dr. Vilhelm Vazsonyi, care a fost vĕtĕmat în libertatea cuvêntului sĕu, ca în esercitiul datoriei sale ca deputat sĕ nu se plece dinaintea terorismului“.

Aplause nesfîrşite au salutat acésta propunere, care s'a şi primit cu unanimitate.

Centenarul lui Heliade.

Deşi timpul nu favorisa de loc frumósa sĕrbătóre, totuşi Dumenică încă de la orele 1, un numeros public staţiona pe bulevardul Academiei. În faţa *statuei* marelui bărbat, mulţimea era aşa de numerósă, că cu greu de mai puteai străbate până acolo.

Tóte şcolile din Bucurescĭ ţinuse sĕ ia parte la serbare.

O mică tribună, ridicată în faţa statuei, era frumos împodobită cu bradĭ şi stindarde, ér împrejurul ei erau depuse coróne: Adunarea deputaţilor, Senatul, partidul Conservator, Ministrul cultelor şi instrucţiunei publice, Liga Culturală, Academia Română, Soc. Tinerimea Română, şcóla primară de băeţĭ No. 19, care pórtă numele marelui patriot, Teatrul Naţional, etc., etc.

Cu organisarea serbărei a fost însărcinat un comitet, care a fost compus din d-nii: Ferekide, preşedintele camerei, general Tell, M. Sihlén, Dem. Laurian, Em. Porumbaru şi C. Boerescu. De asemenea au luat parte la acéstă serbare în mod oficial: Corpurile Legiuitóre, diferitele autorităţĭ, Universitatea, Ministrul instrucţiunei, Şcólele secundare, etc.

La orele 2 încep cuvêntările. Cel d'întâi care vorbesce este d-l Gr. *Tocilescu*, care după ce arată importanţa serbărei, vorbesce apoi de neperitórele merite ale marelui bărbat.

După d-sa ia cuvêntul d-l *Adamescu*, secretar general al ministerului de instrucţie, apoi d-l Procopie *Dumitrescu*, primarul Capitalei, şi în urmă studentul *Orănescu*. Toţi au lăudat pe acela, care astă-ḑĭ nu mai este, dér ale căruĭ opere, ale căruĭ fapte vor trăi pe vecinicie şi care trebue sĕ serve de exemplu tuturor Românilor.

După aceea d-nii *Polichroniadi* şi *Obedenaru* citesc nisce versurĭ de ocasie.

În sunetul fanfarei liceului Mihai-Bravul, se termină la ora 3 acéstă frumósă şi patriotică serbare.

*

Centenarul ilustrului bărbat a fost sĕrbătorit şi la *Teatrul Naţional* prin representarea poemei dramatice a d-lui B. P. Hasdeu, intitulată *„Răsvan şi Vidra“*.

Publicul a făcut adevĕrate ovaţiunĭ artiştilor pentru modul cum şi-au interpretat rolurile, cum şi d-lui Sihleanu, directorul Teatrului, pentru alegerea ce a făcut în representarea piesei *„Răsvan şi Vidra“*.

Între acte d-na Romanescu a declamat, cu talentul ce o caracteriséză „Sburătorul“ de I. Heliade-Rădulescu.

Serbarea s'a încheiat prin recitarea de către d. Notara, a unei improvisaţii de d-l Haralamb G. Lecca, intitulată: *„Lui Heliade“*.

Din dieta ungară.

Discursul lui Veselovsky.

Veselovsky Francisc: Maiestatea Sa regele şi-a fost esprimat dorinţa, ca alegerile trecute dietale sĕ fie libere şi curate (mişcare). Guvernul a urmat dorinţa regelui, ordonând alegerĭ libere şi veghiând după putinţă, ca sĕ se şi esecute acest ordin. Oratorul şi soţii lui au de a mulţumi acestei dorinţe a regelui şi atitudinei legale a guvernului, că au putut fi aleşi (Vocĭ în drépta: Din pĕcate!) Esprimăm omagiile nóstre faţă cu regele şi mulţumirile nóstre faţă cu guvernul.

Rakovsky Istvan: Era dator sĕ facă aşa!

Veselovsky: Da, era dator cu atât mai vîrtos, cu cât în Ungaria de nord până acuma nu se pomeniau alegerĭ libere. (Aprobărĭ în stânga, contradicerĭ în drépta.)

Preşedintele se vede silit a observa, că alegerile libere nu au fost efluxul unui favor regesc, ci o datorie legală superióră orĭ-cărei voinţe individuale, fie chiar şi cea mai înaltă.

Veselovsky: Recomandă atenţiunei guvernului persecuţiile, ce s'au pus la cale acum după alegerĭ în Ungaria de nord.

Rakovsky: Aşa este. (Ilaritate în drépta).

Veselovsky: Din causa numĕrului mic n'am luat parte la discuţiunea adresei (Vocĭ: Câţĭ sunteţĭ? Cine sunteţĭ?) Suntem deputaţĭ din Ungaria: patru Slovacĭ şi un Sêrb (Sgomot).

Preşedintele: Cere linişte.

Veselovsky: Am găsit de cuviinţă a lua cuvêntul la desbaterea budgetului şi cu acéstă ocasiune sĕ ne desvoltăm principiile.

Noi suntem aderenţii unităţii, indivisibilităţii şi a independenţei patriei (Aprobărĭ în stânga estremă). Decă va fi posibil şi când vom dispune de forţele, ca sĕ avem independenţa deplină, Slovacii o vor cere acésta. In principiu sunt aderenţii unei asemenea independenţe, dér actualmente ţinênd socotélă de împrejurărĭ, stau pe basa creată de Deak.

Principiul unităţii politice a naţiunei ungare îl admit aşa, cum este formulat în articolul XLIV din 1868. Pe lângă menţinerea principiilor egalităţii depline de drept, a libertăţii şi frăţietăţii, Maghiarilor li-se cuvine rolul conducĕtor, întâietatea şi preponderanţa, din causă, că au o situaţie centrală şi atât după numĕr, cât şi după cultură şi starea economică sunt mai tarĭ.

Lengyel Zoltan: Dér trecutul istoric?

— Dér d-ta?

— „Nem tudok olahul“.

Am întîlnit odată în Sătmariŭ un birtaş, care purta ominosul nume de Óvári, şi care spunea, că e Român, fără sĕ scie o bóbă românesce. Acela sciea însĕ în mod papagalicesc cel puţin rugăciunile. De asemenea am întîlnit aicĭ în Braşov un ucenic de croitor înainte de asta cu vr'o opt anĭ, care în timp ce eu făceam proba pantalonilor, ce mi-i adusese dela stăpânul sĕu, mi-a recitat cu accent unguresc, ce e drept, dér mi-a recitat „Tatăl nostru“ şi „Credul“. De sigur şi d-şóra va fi din categoria acelor Românĭ, pe carĭ numai biserica şi rugăciunile îi mai légă într'un mod destul de şubred de naţiunea română, gândiam eu, şi o cercetai mai departe:

— Dér rugăciunile le scii de sigur româneşce?

— Nu le sciu, Domnule!

— Ţi-ar plăcé sĕ scii măcar „Tatăl nostru?“

— Da.

— D-ta mergĭ pe linia Odorheiului, unde ne despărţim?

— La Sighişóra.

— Ei bine, până la Sighişóra avem timp de ajuns. Eu te voiŭ învĕţa Tatăl nostru şi când ei sosi acasă vei spune tatei: „Tată, un „bcsi“ cu care am călĕtorit împreună, m'a învĕţat sĕ ḑic „Tatăl nostru“, în „limba d-tale“. Sĕ veḑĭ ce va ḑice?

Mĕ gândiam la necunoscutul Român, pe care mediul, în care trăiesce, l'a făcut sĕ-şi uite de dorila de a-şĭ cresce copiii în limba sa şi-ĭ sbura prin minte, ce a scris odată Bariţiŭ despre un Român, care de originedin opincă, se avîntase la posturĭ înalte şi se căsĕtorise într'o familie maghiară din Clujiŭ, unde limbă românéscă nu se aḑia nicĭ-odată. Sĕrmanul Român, ca sĕ-şi astîmpere dorul, eşia sub pretext de plimbare în ḑile de tîrg afară de bariera oraşului, ca sĕ pótă vorbi cu femeile şi cu ómenii, carĭ aduceau la Clujiŭ mărfurile lor rustice la vîndare.

Óre Romaul meu, şef de gară, ce va ḑice, când îi va întra copila în casă cu rugăciunea românéscă pe buze?

Orĭ va fi i el dintre aceia, carĭ în urma evoluţiei n maghiarisare va fi ajuns la punctul, unde omul pierḑêndu-şĭ chiar ruşinea, desminte legile naturei şi se gloriéză în foro cu calitatea sa de vînḑĕtor de neam?....

Intr'aceea însĕ trenul se opri din nou şi alţi pasagerĭ ne populară compartimentul. Nu mi-a mai fost posibil sĕ fac şcólă catechetică ambulantă cu simpatica copilă. Am făcut însĕ alt-ceva. Am întrebat-o, decă primesce sĕ-i scriu pe o filă de hârtie cu ortografie maghiară „Tatăl nostru“ românesc?

— Primesc — îmĭ rĕspunse copila.

— Şi ai sĕ-l şi înveţi?

— Da.

Ne-am despărţit la Sighişóra.

*

Când călĕtoresc ḑiua, nu pot şedé un minut măcar în compartiment.

Stau la ferêstra coridorului şi contemplez regiunea, oraşele, satele, tipurile de ómenĭ.

Nóptea, decă sunt singur, îmĭ alung urîtul cu câte o carte tipărită cu litere marĭ, alésă anume ca sĕ fiă potrivélă între litere şi lumina slabă şi tremurătóre a trenului.

Când mai este cine-va în compartiment, care sĕ fie cât de cât mai desgheţat la vorbă, cu plăcere îl angajez la o conversaţie uşóră séu la o discuţiune, după felul şi cultura omului.

Multă esperienţă póte face cineva pe calea acésta.

Dela Sighişóra îmĭ veni un nou pasager în compartiment, care până aci era în compartimentul vecin.

— Imĭ *daţi voie?*

— Aha, — ḑic eu — ăsta-i din România, căcĭ numai acolo se întrebuinţéză cuvêntul „voie“ în loc de „permisiune“, pe când în Transilvania, sub voie se înţelege plăcerea.

In Transilvania, când ḑice cine-va: „Am voie sĕ învĕţ“, însemnéză, că „am plăcere sĕ învĕţ“, pe când în România se înţelege, că „am permisiune sĕ învĕţ“.

Din causa diferenţeĭ semasiologice a acestor douĕ cuvinte, rĕu a păţit-o odată un călĕtor, care trecênd în România, voia sĕ ducă cu sine şi o cutie de tutun. „N'ai *voie* sĕ trecĭ tutunul“ — îĭ observă vameşul. „Cum nu, d-le, am *voie*“. — „Ba n'ai *voie!*“ „Dór mai bine voiŭ sci eu

Veselovsky: Şi trecutul istoric. De aicĭ urméză, că în legislaţie, în guvernul central şi în dicasteriile supreme juridice şi administrative, sĕ se întrebuinţeze esclusiv limba maghiară. (Sgomot. Preşedintele sună). *In interesul esistenţei, cultivării şi desvoltării popórelor nemaghiare din Ungaria, ei cer, ca limba acestor popóre în ţinuturile, pe unde locuiesc în masse, sĕ o pótă întrebuinţa în tóte şcólele până la universitate* (Sgomot. Contradicerĭ), *la comune, oraşe, comitate, în diferitele deregĕtorii, în biserici, la judecătorii şi municipii. Aceste drepturĭ le pretindem noi Nemaghiarii pe basa dreptului natural, divin şi legal.* (Contradicerĭ şi mare sgomot. Preşedintele sună de repeţite-orĭ). *Pretindem aceste drepturĭ pe basa legei naţionalităţilor, a artic. XLIV din 1868.*

Rakosi Victor: O sĕ revidăm legea. Aceea este cea mai fatală lege!

Veselovsky: Neglijarea limbei disgustă pe popor, îl sĕrăcesce şi-l ruinéză. Astfel se esplică emigrarea Slovacilor în America. (Mare sgomot).

Rakosi Victor: În America învaţă englezesce, aicĭ însĕ nu învaţă unguresce, fiind-că nu-ĭ lăsaţĭ D-vóstră.

Veselovsky: Slovacul îşĭ iubesce ţéra din tótă inima. Dér în cele din urmă neglijarea spirituală, dispreţul, la care este espus... (Sgomot. Nu-i adevĕrat).

Preşedintele: Rógă pe orator sĕ nu întebuinţeze astfel de espresiunĭ, din carĭ ar reeşi, că în acéstă patrie vre-o naţionalitate ar fi dispreţuită, căcĭ asemenea lucrurĭ contribue, în contra regulamentului dietei, la provocarea unor iritaţiunĭ contra naţionalităţilor.

Veselovsky: Poporul slovac în America se bucură de libertăţĭ însemnate. Dovadă pentru acéstă sunt şcólile, bisericele şi eminenta lor organisaţiune...

Rakosi Victor: Da, cu banĭ rusescĭ.

Kubinyi György: Şi apoi vĕ trimiteţĭ copiiĭ în Boemia.

Veselovsky: Slovacii în America se pot folosi orĭ unde în cea mai mare libertate de limba lor. (Strigăte: Dér în Ungaria nu? O voce: Pe semne eştĭ agent de emigrare).

Rakosi Victor: A doua generaţie nu vor mai fi Slovacĭ, ci Englesĭ.

Veselovsky: În congregaţiunile comitatense limba slovacă este interdisă. (Sgomot. Preşedintele sună). Esecutarea legei de naţionalitate ar fi în folosul păcei, ér eu cerĕnd acéstă esecutare, cred, că fac un serviciŭ patriei.

Trecênd la situaţia economică relevéză necesitatea îmbunătăţirii sorţii claselor sĕrace. După părerea sa ar trebui introdus impositul progresiv. (Aprobărĭ în stânga estremă) pe marea proprietate, pe întreprinderile marĭ, pe industria mare şi pe capitalul mare.

Cere sufragiul universal cu vot secret pe comune, apoi libertatea întrunirilor, libertatea cuvêntului şi a pressei. Cere ştergerea virilismului şi instrucţia gratuită (Vocĭ: În limba maghiară!) atât la şcólile primare şi secundare, cât şi la universitate.

La acordarea titlurilor de nobilĭ recomandă o mai mare precauţiune, fiind-că s'au acordat asemenea titlurĭ la nevrednicĭ şi poporul s'a scandalisat. Sĕ nu se mai creeze fideicomise şi când va fi ocasiunea favorabilă, sĕ se libereze pămêntul legat şi sĕ se împartă la agricultorĭ. Serviciul militar sĕ fie de 2 anĭ şi sĕ se facă pregătirile pentru transformarea armatei permanente în sistem de miliţie. Cere autonomia deplină a Catolicilor, conform spiritului timpului. Reforma administrativă trebue realisată de urgenţă. Înainte de tóte însĕ trebue şters virilismul. Notarii, medicii comunalĭ, de cerc şi comitatensĭ, precum şi orĭ-ce funcţionarĭ politicĭ sĕ fie escluşĭ din representanţele municipale. (Aprobărĭ în stânga estremă. Contradicerĭ în drépta şi stânga).

Drepturile municipalităţilor trebue lărgite, dér pentru restrîngerea arbitrarietăţilor, sĕ se introducă tribunalul administrativ. Trebue făcută o lege specială pentru abusurile funcţionarilor administrativĭ. Familiile de prin comitate trăesc rĕu împreună din causa divergenţelor politice, naţionale, religionare şi confesionale. Şi cu tóte acestea în iubirea de patrie cu toţii ar trebui sĕ fim unitĭ. — Nu primesce budgetul.

---

décă am *voie* séu nu". — „Ba mai bine sciu eu, căcĭ regulamentul nu dă *voie*".— „Ba am *voie*". „Ba n'ai *voie*".

Va sĕ dică: „Imĭ datĭ voie d-le?"

— Poftim, poftim! — De unde venitĭ?

— Din România.

— Din ce oraş?

— Bârlad.

— Tot mai sunt jidovĭ multĭ în Bêrlad?

— E hei, sunt vr'o dece mii.

— Şi unde te ducĭ?

— Mĕ duc acasă de Crăciun.

Domnul era un tînĕr diplomat al şcólei de agronomie dela Ferestreu, décă nu mĕ înşel, care făcuse practică cât-va timp la o moşie a cunoscutului patriot Sava Şomănescu, ér actualmente era econom séu profesor de agronomie la şcóla normală (preparandia) din Bêrlad, post sistemisat anul acesta şcolar. Originar din Transilvania, de pe lângă Turda, venia acum acasă de Crăciun.

Delaleлca.

Acţiunea Olandei.

Precum am semnalat erĭ, ministru-preşedinte olandes *Kuyper* a declarat corespondentului unui diar parisian, că guvernul Olandei n'a primit încă nicĭ un rĕspuns dela guvernul frances la nota, ce a adresat'o acestuia. *Kuyper* a mai adaus, că actualmente se pot accepta speranţele cele mai bune.

Étă acum ce spune o telegramă din *Haga* dela 3 Februarie n.:

In prima şedinţă a camerei de adĭ guvernul a fost interpelat, că póte sĕ dea lămurirĭ despre cuprinsul notei, ce a adresat'o guvernului britanic şi despre rĕspunsul la acea notă? Ministrul de esterne br. *Lynden* a declarat în rĕspunsul sĕu, că *rĕspunsul Englilerei se află deja în posesiunea guvernului olandes.* Conţinutul lui însĕ nu póte sĕ se publice în acest moment, fiind-că guvernul britanic a pretins, ca *publicarea sĕ se facă de-odată* în Olanda şi în Englitera. Cele două guverne tractéză acum despre terminul publicării. Guvernul olandes va publica adĭ mâne o carte galbenă.

Tot din *Haga* se telegrafézā, că ambasadorul engles *Howard* a încunosciinţat confidenţial pe guvernul olandes, că *Englitera nu va trata cu Krüger şi Leyds.* Décă Burii vrĕu pacea, atuncĭ tratările asupra ei sĕ le începă generalii burĭ.

In acelaşi timp lui „*Morning Post*" i-se anunţă din Bruxella, că Burii din Olanda au ţinut un consiliu presidat de Krüger şi au hotărît, că nu vor primi decât o pace, care va garanta statelor bure *deplina independenţă.*

Ce fel de opinii domnesc însĕ în Englitera? In Londra nimenĭ nu crede, că încheerea păcii ar fi posibilă, deşi pressa buro-filă sprijinesce acţiunea Olandei. E sigur, că guvernul lordului *Salisbury* s'a pus în contact cu *Kitchener* întrebându-l décă e necesar, ca o misiune olandesă sĕ méргă în Africa-de-Sud şi sĕ convingă pe comandanţii burĭ, că continuarea resistenţei e zadarnică. Pasul acesta e considerat la Londra ca absolut de prisos şi greşit.

De altă parte Anglia nu e de loc dispusă a face Burilor concesiunĭ ca bună óră respectarea independenţei, pe care o cer Krüger, Fischer şi Wolmarans ca preţ al păcii.

Cestiunea păcii rĕmâne aşa-dér o problemă grea de resolvat şi aprópe nu sunt speranţe, ca ea sĕ fie resolvată curênd şi bine.

SCIRILE DILEI.

23 Ianuarie v.

Alegerea din Gherla. Erĭ a avut loc alegerea de deputat în Gherla. Erau doi candidaţĭ *Gajzágo* Ferencz membru la curtea de apel în pensiune şi contele *Karácsoni* Aladar, mare proprietar. Pe la órele 11 a. m. Gajzágo şi-a revocat candidatura, în urma căreia contele Karácsonyi a fost declarat ales cu unanimitate.

„Ruinul total al Ciangăilor din Săcele". Sub acest titlu M. P." scrie următórele: „Săcelele sunt o mică insulă a maghiarismului. (!) Ei sunt încunjuraţĭ de oceanul Românilor şi Saşilor, ér poporul ciangău patriotic, harnic şi sîrguitor se ruinéză încetul cu încetul, sĕrăcesce şi emigréză în Româniа, unde îşĭ perde terenul de sub piciór şi este absorbit de massele române. Este o datorie naţională de a-ĭ salva pe Cingăi, carĭ prin atâtea calamităţĭ şi sufenţe şi-au păstrat limba şi alipirea cătră ni. Invĕţătorul din Săcele, Gyurka József, a expus într'un memoriu mijlócele, e carĭ ar trebui sĕ le întrebuinţăm spre salvarea Ciangăilor şi a trimis acest memoriu camerei deputaţilor, ministeriilor şi fişpanului Braşovului. — Ce sĕ maĭ facă pentru Ciangăi? Dór sĕ voteze din budgetul statului o pensie viageră de câte 600 coróne, cel puţin, pe an pentru fie-care cap de familie. Sĕ dicem, că sunt 5000 de capĭ de familie— fac 3 milióne de corórĭ. N'ar fi tocmai mult şi Ciangăii ar fi salvaţĭ pentru vecie! — Ne mirăm însĕ de unde vin văicărările acestea că pierdum póte sĕ piară un popor, décă e harnic, sîrguincios şi patriotic şi avênd în acelaşi timp tot sprijinul statului?...

Pentru masa studenţilor românĭ din Braşov au întrat :la dómna *Maria Pruncu* şi *Elena Bolls* ca fiice şi dela d-l *G. Orghidan* ca nepot 100 Lei întru amintirea de vecĭ a rĕposatei dómne Elena George Ioan. Primĕscă ţşii donatorĭ cele mai vii mulţămite. *Direcţiunea şcólelor gr. or. din Braşov.*

In faţa curţii cu juraţi din Clusiŭ s'a început erĭ, în 4 Feuarie, procesul contra locuitorilor din Măgura Gh. Bradu, Petre Miluţ, Simion Băş şi Bocu Onuţ, acusaţĭ, că ar fi plătit pe Păne Onuţ sĕ atenteze la viéţa notarului din Mărgău, Siko Kanut. Acest notar din cale afară aspru faţă cu poporul, pedepsia şi amenda pe ómeni de le eşia sufletul din óse. Notarul a fost denunţat şi s'a pornit contra lui cercetare disciplinară, fără resultat. Atuncĭ ómenii au trimis o deputaţie la ministrul de interne, cerênd sĕ-i scape de acest notar. Tóte fost înzadar. In cele din urmă s'au făcut trei atentate contra vieţii lui. Păne Onuţ, după cum singur a mărturisit, a împuşcat asupra notarului în 3 rêndurĭ fără sĕ-l nimerĕscă. El acusă pe susnumiţii trei ómenĭ, că ei ar fi autorii moralĭ ai atentatelor, ómenii tăgăduesc. Resultatul procesului încă nu e cunoscut.

Avis. *Clienţii causatului Alesiu Pop* fost advocat în Cluj, sunt rugaţĭ ca pentru luarea în primire a actelor, eventual pentru alte dispoziţiunĭ sĕ se adreseze cătră subscrisul, ca este numit. curator — Dr. *Georgiu Ilea*, Clusiŭ (Deak Ferencz u. nr. 18.)

Conferenţe istorice. Societatea „Museul transilvan" (Erdélyi Muzeum-Egylet) secţia filosofică-filologică şi istorică anunţă pe diua de 9 Februarie conferenţe publice ce se vor ţiné în safestivă a primăriei din Clusiŭ. Intre conferenţiarĭ vedem figurând în primul loc Dr. *Moldován* Gergely o cu conferenţă anunţată sub titlul: „*Az olah katona lelvilága*" (Psichicul soldatului valah).

Diarist deportat în Siberia. *Amphiteatrov*, unul din principalii redactorĭ ai diarului „Rosija" din Petersburg, a fost deportat de curênd la Irkutsk în Siberia. Motivul acestei deportări a fost un articol în care se critica faţa imperială rusĕscă. Diarul „Rosija" a fost suspendat tot-odată pentru timp nedeterminat.

Prinţĭ duelgii. Principele moştenitor Danilo de Muntenegru s'a bătut de curênd în duel cu fratele sĕu mai mic prinţul Mirko. Duelul ar fi fost motivat de faptul, că prinţul Mirko ridiculasase pe femeia fratelui sĕu Danilo, o prinţesă de Mecklemburg. Prinţul Danilo a primit o rană uşóră.

Catastrofă minieră. Dilele trecute s'a produs o esplosiune într'o mină aprópe de Coahuil (Mexic). In momentul esplosiunei se aflau în mină 165 lucrătorĭ. Până acum au fost scóse 65 cadavre.

Statistică. Din ultimile date statistice se póte constata, că în Ungaria în fie-care an câte 8—9000 mame nasc gemenĭ. Câte 3 copii nasc pe an aprópe 100 de mame. Câte 4 copii au născut în ultimii 10 anĭ numai 13 mame.

Mulţămită.

Subscrişii venim a da espresiune adêncei nóstre recunoscinţe faţă cu acele prea stimate persóne şi corporaţiunĭ, carĭ au binevoit a lua parte la durerea, de care a fost pĕtrunsă inima nóstră din incidentul trecerei la cele eterne a iubitei nóstre mame şi bunice *Elena G. Ioan*, născută *Nicolau*, parte esprimându-şĭ condolenţele lor verbal séu în scris, parte întovărăşind pe scumpa decedată la ultimul loc de odihnă, în diua de 20 l. c.

In deosebi ne simţim datorĭ a aduce profundele nóstre mulţămite Onoratului Comitet al „Reuniunei femeilor române din Braşov pentru ajutorarea copilelor sĕrace şi orfane", care a binevoit a lua parte în corpore la înmormêntarea preşedintei de odinióră a Reuniunei şi tot-odată a binevoit a depune o prea frumósă coróna pe sicriul prea iubitei rĕposate; tot ast-fel şi Onoratului Comitet al „Reuniunei pentru ajutorarea vĕduvelor române din Braşov şi Săcele", care de asemenea a ţinut sĕ fie representat la înmormêntare printr'o deputaţiune.

Braşov, Ianuarie 1902.

Maria de Pruncul, *Elena Dr. Bollres*, *George Orgidan*.

ULTIME SCIRI.

Londra, 4 Februarie. Guvernul olandes ţine o conferenţă cu scop de-a cere guvernului britanic sĕ-i permită a-se pune în contact cu Steyn şi Schalk-Burgher şi sĕ-i îndemne a stărui pe lângă Burĭ de-a renunţa la condiţia independenţei.— Unul din diarele olandese scrie, că ministru-preşedinte olandes *Kuyper* a cădut victima unei mistificaţiunĭ.

Petersburg, 4 Februarie. Intre China şi Japonia a isbucnit un conflict sângeros de graniţă. O trupă de 2000 chinesĭ, armată iregulară, a pĕtruns în Corea de vest jefuind oraşele. Locuitorii fug, ér viceregii cer ajutor militar.

Proprietar: ***Dr. Aurel Mureşianu.***
Redactor responsabil: ***Traian H. Pop.***

Dela „Tipografia A. Mureşianu“ din Braşov, se pot procura următórele cărţi:

(La cărţile aicĭ înşirate este a se mai adauge pe lângă portul postal arĕtat, încă 25 banĭ pentru recomandaţie.)

„Clipe de repaus“ de *Sorcovă.* Un volum elegant, care póte ocupa loc pe masa orĭ-cărui salon. Preţul 2 coróne (Pentru România 2 Lei 50 banĭ) porto estra. Credem a fi de prisos a mai recomanda în special acéstă nouĕ apariţie literară. In acest volum găsim un limbagiŭ frumos românesc şi nişte povestirĭ scrise cu atâta spirit, încât cartea odată luată în mână, nu o maĭ pui jos, până nu ai cetit'o tótă. Se póte procura la Tipografia A. Mureşianu pe lângă trimiterea preţului indicat plus 20 banĭ porto.

„Supplex Libellus Valachorum“. memoriul presentat împĕratului Leopold II. de către episcopii Bob şi Adamovicĭ în numele poporului român din Transilvania la anul 1791. Textul original latinesc şi alăturea de acesta traducerea românéscă făcută de profesorul Dr. E. *Dăianu.* Sibiiu, „Tipografia“ societate pe acţiunĭ. Un esemplar broşat costă 1 corónă (plus 5 banĭ porto). Se află de vêndare la Tipografia *„A. Mureşianu“.*

„Carnetul Roşu“, o interesantă novelă nihilistă, tradusă din germană de *Moşul* O broşură de 104 paginĭ, format octav mic. Broşura oferă o lectură uşóră şi distractivă. —*„Moşul“* e cunoscut cetitorilor noştri din numĕrósele sale lucrărĭ publicate în foiţa ḑiarului nostru. Ppreţul cu posta 60 banĭ.

Sz. **13146**—1901.
tlkv.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY KIVONAT.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy „Furnica“ takarék- pénztár végrehajtatónak Streza George végrehajtást szenvedő elleni 244 korona tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén lévő dridif határán fekvő a driditfi 120 számu tjlkvben Streza George és neje Tatonnu Anna, Streza George lui Petru és Streza Petru lui Petru nevén álló A † 256/2 hrsz ingatlanra 351 kor.

269, 270	„	„	337	„
395	„	„	14	„
1199. 1201	„	„	55	„
1560	„	„	8	„
1624	„	„	9	„
1881	„	„	40	„
2095	„	„	10	„
2155	„	„	27	„
2378/2, 2379	„	„	6	„
2809	„	„	4	„
3235/2	„	„	21	„
3773	„	„	1	„
3870	„	„	14	„
3925	„	„	10	„
4574	„	„	3	„
4933	„	„	27	„
6058	„	„	11	„

ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1902 évi Február hó 19-ik napján délelőtt 9 órakor** a Dridif községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §-ában jelzett, árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabalyszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1901 évi november hó 21-ik napján.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság

Schupiter.
kir. aljbiró.

400.1—1

Cursul la bursa din Viena.

Din 4 Fbruarie n. 1902.

Renta ung. de ur 4%	119 80
Renta de corón ung. 4%	97.25
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	120.50
Impr. căil. fer ung. în argint 4½%	100.50
Oblig. căil. fe ung. de ost I. emis.	119.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	95.65
Bonurĭ rurale croate-slavone	95 50
Impr. ung. cu premii	185.25
Losurĭ pentru rg. Tisei şi Seghedin	155 25
Renta de argint austr.	101.05
Renta de hârtie austr.	100.90
Renta de aur austr.	120.80
Losurĭ din 1860	148.25
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	16 45
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	697.—
Acţii de-ale Bănc. austr. de credit	679·25
Napoleondorĭ	119 05
Mărcĭ imperiale germane	117.17½
London vista	239.47½
Paris vista	95.37½
Rente de coróne austr. 4%	98.05
Note italiene	93 50

Cursul pieţei Braşov.

Din 5 Februarie n. 1902.

Bancnota rom.	Cump.	18.94	Vênd.	18.98
Argint român.	„	18.80	„	18.84
Napoleond'orĭ.	„	19.—	„	19.04
Galbenĭ	„	11.34	„	11.40
Ruble Rusescĭ	„	127.—	„	128.—
Mărcĭ germane	„	58.50	„	—.—
Lire turcescĭ	„	10.72	„	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.—	„	101.—

Nr. 495—1902.

PUBLICAŢIUNE.

La **18 Februarie 1902** înainte de amédḑĭ **la 10 óre** se va ţiné **licitaţie cu oferte** spre a se da în antrepriză lucrările pentru **prelungirea drumului din Stófene** în lungime de 1020 metri cu preţul proiectat de **2044 cor.**

Condiţiunile mai detaiate pot fi luate în vedere până la ḑiua licitaţiunei la oficiul economic orăşenesc în órele de oficiu a. m.

Braşov, 28 Ianuarie 1902.

Magistratul orĕşenesc.

401,2—2.

„BUNA“, însoţire de credit şi depunerĭ în Feleacul săsesc.

CONVOCARE.

Domniĭ membriĭ ai însoţiriĭ de credit şi depunerĭ „BUNA“ se învită conform §. 33 din statute la a

V-a adunare generală ordinară,

care sĕ va ţine în **Feleacul săsesc la 3 Martie st. n. a. c. la 10 óre** a. m. în sediul însoţirei pe lângă următorul

Program:

1. Raportul direcţiunei şi comitetului de inspecţiune.
2. Decisiune asupra compturilor anuale şi asupra împărţiriĭ profitului curat, precum şi darea absolutoruluĭ.
3. Alegerea a 2 membriĭ pentru verificarea procesului verbal al acestei adunărĭ.
4. Eventuale propunerĭ.

Din şedinţa Direcţiunei „Buna“, însoţire de credit şi depunerĭ, ţinută în Feleacul săsesc, la 29 Ianuarie 1902.

Direcţiunea.

Contul Bilanţului cu 31 Decemvrie 1901.

ACTIVE:	Cor.	fil.	PASIVE:	Cor.	fil.
1. Cassa în numĕrar	236	21	1. Părţĭ fundamentale	4513	49
2. Cambiile bancă	13419	—	2. Depunerĭ:		
3. Imprumuturĭ pe obligaţiunĭ	1258	—	a) de ale fond. de reservă C. 387·88 fil.		
4. Mobilia Cor. 105·80 fil.			b) de ale fondului cultural „ 25·22 „		
după amortisare de 20% „ 52·88 „	52	92	c) de ale privaţilor „ 2948·63 „	3361	73
5. Interese transitóre la reescompt	103	02	3. Reescompt	6510	—
			4. Dividenda neridicată	15	05
			5. Interese transitóre	238	83
			6. Profit curat	430	05
	15069	15		15069	15

Profite şi perderĭ.

EŞITE:	Cor.	fil.	ÎNTRATE:	Cor.	fil.
1. Interese:			1. Interese la obligaţiunĭ şi		
a) la reescompt . . Cor. 346·24 fil.			cambiĭ de bancă . . Cor. 933 98 fil.		
b) capitalisate la depunerĭ „ 169 81 „			2. Interese de întârḑiere . „ 41 91 „	975	89
c) la deperĭ ridicate „ 1 96 „	518	01	3. Provisiunĭ	293	26
2. Amortisare:			4. Taxa de înscriere şi diverse	123	50
a) din mobiliar 20% Cor. 52·88 fil.					
b) din spesele de fundare „ 87·84 „	140	72			
3 Contribuţiunĭ:					
a) erariale comunale Cor. 118·79 fil.					
b) 10% dela interese dela den. „ 20·84 „	139	63			
4. Chiria	24	—			
5. Spese diverse	140	24			
6. Profit curat	430	05			
	1392	65		1392	65

Feleacul săsesc, la 31 Decemvrie 1901.

Mil Baciu m. p., preşedinte.

Todoran Stefan m. p., cassar.

Direcţiunea:

Ioan Mathe m. p. *Simion Moldovan* m. p. *Ioan Morariŭ* m. p *Dimitrie Mercan* m. p. *Aurel Hatos* m. p.

Subsemnatul comitet de revisiune esaminând conturile presente le am aflat în deplină ordine.

Feleacul săsesc, la 25 Ianuarie 1902.

Augustin Ceteş m. p. *Ioan Grecu* m. p. *Francisc Brad* m. p.